

Caracterizarea unui personaj secundar - cetateanul turmentat din O scrisoare pierduta de I. L. Caragiale

Acesta este un personaj individual masculin, secundar, anonim, reprezentand pe orice alegator de oriunde si din orice vreme, derutat de jocul politic, tesut in jurul alegerilor.

Cetateanul turmentat isi cunoaste dreptul de alegator, dar nu poate sa si-l exercite corect, deoarece este derutat, caci partidele politice nu au programe distincte, ci oscileaza in functie de interes.

Desi apare mai tarziu pe scena, fiind si "turmentat" atat la propriu cat si la figurat, el intelege jocul politicianilor, intreband in permanenta: "Eu cu cine votez ?"

El este turmentat la propriu, in sensul ca este baut, drept dovada stand gesturile lui, miscarile impleticite pe care i le surprinde chiar autorul, sughitul repetat pe care nu si-l poate stapani si vorbirea dezlanata.

Prin aceasta caracteristica, el ofera cititorului (spectatorului), ocazia sa afle una din metodele la care recurgeau politicianii pentru influentarea alegatorilor: bautura. Cetateanul turmentat i se adreseaza lui Catavencu aluziv si ironic in acelasi timp: "Nu mai mergem la o tuica?"

Turmentarea lui este in cea mai mare parte una figurata, expresie a confuziei sociale, asa cum singur marturiseste (prin autocaracterizarea; "Nu sunt turmentat - spune el zambind - coano Joitico... Las ca ne cunoastem noi... Ma cunoaste conu Zaharia de la unsprezece februarie."

Tot din autocaracterizare, aflam date despre trecutul lui si statutul sau social: fusese postas, de unde provine si dorinta de a inapoia scrisoarea buclucasa lui Zoe ("andrisantului"), ceea ce si face, in mod gratuit.

El sporeste comicul de situatie prin prezenta si prin gafele pe care le face, dovada a dezinformarii alegatorilor.

Ca orice personaj de comedie, el este negativ, dar este singurul la care se gaseste o doza de sinceritate, care il face simpatic si este considerat ca fiind singurul dezinteresat.

-Trasaturi:-

- genul dramatic cuprinde atat creatii orale (populare); vicleimul, irozii, jocurile cu masti si papusi, cat si scrise (culte): tragedia, comedia, drama, farsa. vodevilul, melodrama;
- COMEDIA - specie a genului dramatic in care sunt prezentate personaje si moravuri sociale, care, ridiculate, starnesc rasul, ras prin care spectatorul se vindeca de propriile lui defecte, dar se si destinde (din fr. comedie, lat. comoedia, -ae).

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

- unele dintre normele de baza ale comediei sunt neamestecul comicului cu tragicul si consecventa comicului: personajul comic trebuie sa fie ridicol pe tot parcursul spectacolului.

- romanticii au negat atat comedia, cat si tragedia, proclamand (Victor Hugo in Prefata la "Cromwell") amestecul comicului si tragicului in drama;

DRAMA- piesa de teatru cu caracter grav, in care se reda imaginea vietii reale, in datele ei contradictorii, in conflicte puternice si complexe, adesea intr-un amestec de elemente tragice si comice;

- orice piesa de teatru are o structura proprie: lista initiala a personajelor, actele, scenele sau tablourile, textul propriu-zis, construit cu ajutorul dialogului sau monologului si indicatiile regizorale, date intre paranteze, sau in textul ce precede actul / scena / tabloul;

ACTUL - unitate in cadrul careia actiunea este reprezentata pe scena, continuu, fara pauza;

SCENA si TABLOUL - subdiviziuni ale actului, unitare sub aspectul temei, al locului de desfasurare, al actiunii si al personajelor (intre doua acte se schimba, in general, decorurile);

- are un subiect cu structura clasica (cele cinci momente: expozitiunea, intriga, desfasurarea actiunii, punctul culminant si deznodamantul), dezvaluit prin dialog si monolog (naratiunea este pura);

- mesajul este transmis atat prin textul piesei (scris de autor, dramaturgul), cat si prin viziunea regizorului asupra textului (jocul actorilor, mimica, costumele, efectele vizuale si auditive);

- personajele sunt numeroase, principale, secundare, episodice, figurante, individuale sau colective;

- exista conflicte, de regula, unul principal si mai multe secundare, interioare si / sau exterioare;

- in comedii, in functie de surse, se disting mai multe feluri de comic:

- comicul de situatie: intamplari comice, ridicole;

- comicul de caracter: prezentarea de personaje cu trasaturi de caracter comice (fatarnice, ramolite, parvenite, ipocrite, inculte, adulterine etc.);

- comicul de limbaj: vorbirea comica a personajelor (dezacorduri, anacoluturi, ticuri verbale etc.);

- comicul numelor proprii (spre exemplu, la Caragiale: Trahanache - de la "trahana": coca moale, Farfuridi si Branzovenescu - de la "farfurie" si "branza", Catavencu - de la "cata" - persoana rea, clevetitoare, Mita Baston, Cracanel, Nae Pampon etc.);

- comicul de moravuri: se prezinta imoralitatea in familie, societate, afaceri, politica.